

Fald er intet saadant kommet til min Kundskab.

I hvilket Omfang Dispensationerne er meddelt, fremgaar af en Fortegnelse, som hvert Aar bliver afgivet til Folketingets Finansudvalg.

Jeg finder ikke Anledning til at bemærke synderligt udover dette. Dette Lovforslags Skæbne ser jeg i Møde med ganske overordentlig Ro. Det er det høje Ting, der har ønsket, at Initiativet skulde tages i saa Henseende, og det er dette og det andet høje Ting, som i et og alt har Raadighed over Lovforslaget. Men selvfølgelig er jeg villig til at forhandle derom og se at komme til en Affattelse, som muligt kunde tilfredsstille alle Parter, endskønt mine Forventninger derom er meget smaa.

Holstein: Jeg ved ikke, om det er en Pligt for de enkelte Medlemmer at holde sig à jour med Stemningsforandringer i Tingene fra Dag til Dag og fra Maaned til Maaned. Hvis det er det, tror jeg, Rigsdagsmændene vil faa meget at gøre. Hvad mig angaar, vil jeg, naar der er Lovgivningssager for, som jeg skal tage Stilling til, udelukkende rette mig efter, hvad min Fornuft og Retssans tilsiger mig uden Hensyn til tilfældige Stemningsforandringer.

Det forekommer mig, at denne Sag slet ikke er saa knudret og indviklet, som det kunde synes. For to Spørgsmaals Vedkommende tror jeg, der er en alt overvejende Enighed. For det første for den Kategori af Embedsmænd, der falder ind under Bestemmelserne i Lovforslagets 6te Stykke: „En Tjenestemand skal skriftlig gøre Anmeldelse for Ministeren eller den Ministeren underordnede Myndighed, som har Ansættelsesret til den paagældende Tjenestestilling, inden han kan overtage en Stilling udenfor Statstjenesten, hvortil der er knyttet varig Løn, og som ikke henhører under de i foranstaaende Stykker omhandlede Hverv“. Dette er den samme Bestemmelse, som staar i Tjenestemandsløven, og jeg tror, man fra alle Sider kan anerkende, at den i det hele og store er tilfredsstillende. Hvad dernæst Bestemmelsen om Forretnings- og Næringsvirksomhed angaar, tror jeg, der er en alt overvejende Stemning i Befolkningen og i Virke-

ligheden ogsaa indenfor Partierne her for, at Tjenestemænd ikke skal have Lov til at drive Forretnings- eller Næringsvirksomhed, hvortil der kræves Næringsadkomst; de skal ikke have Lov til at gaa de næringsdrivende Borgere i Bedene. Hvis de er for daarligt lønnet til at kunne klare sig foruden, maa de lønnes bedre; det kan ikke være en Udvej at give dem Adgang til at drive Forretnings- eller Næringsvirksomhed, hvortil der kræves Næringsbevis, det er ingen Løsning af deres Sag, hvis de er daarligt stillet. Paa dette Punkt bør der altsaa efter min Formening være et absolut Forbud.

Saa er der endelig det tredie Spørgsmaal, og det er efter min Mening det, det hele drejer sig om, Spørgsmaalet om en Tjenestemand's Adgang til at være „Medlem af en Bestyrelse eller et Repræsentantskab for et Selskab af erhvervsmæssig Karakter“. Herom staar der i første Sætning af Stykke 2: „Ingen Tjenestemand kan være Medlem af en Bestyrelse eller et Repræsentantskab for et Selskab af erhvervsmæssig Karakter“. Efter min Formening burde der, i hvert Fald for Centraladministrationens Tjenestemænd, være et saadant Forbud, og det ikke blot for de øverste, Departementscheferne, men ogsaa for Kontorcheferne og Fuldmægtigene, men der er jo det ved det, at de paagældende Erhvervsselskaber er langt mere interesserede i at faa Departementschefer og Kontorchefer til Bestyrelsesmedlemmer end Fuldmægtige og Sekretærer. Principielt bør det altsaa gælde over hele Linien, at ingen Tjenestemand i Centraladministrationen kan være Medlem af en Bestyrelse eller et Repræsentantskab for et Selskab af erhvervsmæssig Karakter. Det er ogsaa en Regel, som er anerkendt i mangfoldige Lande; for Udenrigstjenestens Vedkommende ved jeg, at den f. Eks. i Belgien og Frankrig er anerkendt i en saadan Grad, at en udenrigsministeriel Embedsmands Overtagelse af et saadant Hverv eo ipso medfører hans Afskedigelse. Det kan gerne være, at vore Tjenestemænd ikke hidtil har misbrugt den Adgang, de har haft til saadanne Hverv, men dette er, som jeg sagde før, ingen Motivering for nu i en Lov at give dem Adgang til at kunne falde i Fristelse.

Spørgsmaalet er i Virkeligheden prin-